

Гоцанський комбикормовий завод — один з найбільш в області, який, долаючи рифи на шляху сьогоднішніх ринкових реформ, зумів вистояти, зберегти технічний і кадровий потенціал, готовий задовольняти потреби сільських товаровиробників. Тут є пенні напрацювання, можна чомусь повчитися.

Про те, як живе-виживає колектив підприємства, готовність його до приймання, очищення і сушіння зерна нового врожаю, кореспондент районної газети «Рідний край» і вів розмову з директором заводу Любов'ю Володимирівною ПОЛІЩУК.

ГОТОВІ СПІВПРАЦЮВАТИ З УСІМА

— Ваш завод називається комбикормовим. Насправді ж сьогодні маєте інші завдання. Життя вносить корективи?

— Так, життя мінється. Коли будувались заводи цього профілю, то першим їх завданням було виготов-

ляти комбикорми для сільськогосподарських підприємств. Цим і займалися. Згодом помешало худоби, у господарствах стали до ладу свої установки з виготовлення кормів, і кількість колишніх наших клієнтів зменшилася. На перший план перемістились завдання з очищення і сушіння зерна. Та й таких замовників не багато.

— А база ж ваша солідна, зробити можете багато.

— Торік, наприклад, просушили 2 з половиною тисячі тонн зерна, були нашими клієнтами навіть господарники з Острозького району. Не підводить зерноочисна машина «Житомирянка».

Маємо надійну в роботі сушильну установку ДСП-32, яка за зміну готова переробити 250 тонн зерна. При потребі можемо запустити ще одну установку — ДСП-50. Вона у нас ніби запасна.

А для зберігання можемо прийняти аж 14 тисяч тонн зерна.

Є своя лабораторія. Закупили два нових прилади: один для вимірювання вологості, «Фермер» називається; другий — для вимірювання клейковини. Відремонтовані автоваги.

Нещодавно на базі нашого підприємства обласна асоціація підприємств «Рівнеагропромкомбикорм» на чолі з її директором Федором Ільчуком провела нараду. І там про все це розповіли гостям, показали техніку.

І ще раз можемо повторити: ми готові співпрацювати з усіма виробниками зерна. Можемо допомогти їм і транспортом. Плата за

послуги помірна.

— А розкажіть ще про свій млин, про інші підсобні промисли.

— Сьогодні це життєва необхідність — займатися, крім основних, і побічними справами. Тож маємо у себе і цех з виробництва олії, і цех з переробки проса, і млин взяли під свою

опіку. Обслуговуємо всіх — і сільськогосподарські підприємства, і фермерів, і селян-господарів. Особливо високопродуктивно працює млин. Торік тут перероблено на борошно 230 т пшениці, 15 т жита, на дерть — 130 т чачмено. Люди задоволені роботою працівників млина, якістю продукції.

А ще й свиноферму завели. Хочемо поліпшити її продуктивність, завозимо породних тварин.

Відкрили свій магазин, в якому продаємо власну продукцію і товари широкого вжитку.

Здали в оренду підприємцям колишній дріжджовий цех, місце для заготівлі металообробку. Восени плануємо здати територію в оренду для бурякопереробників з метою заготівлі сировини від населення.

— І все це, як кажуть, працює на виживання. Який зараз ваш фінансо-

вий стан?

— Був поганим. Але допомогла держава — списала 33 тис. грн. боргів по податках. Зараз перейшли на єдиний 10-відсотковий податок. В кінці минулого року погасили борги із зарплати і відтоді регулярно платимо людям зароблене.

Заодно про багатьох працівників хочу сказати добре слово. Вони цього варті. Багато зробили для підприємства ветерани колективу Дмитро Кузьмін, оператор зерносушильної установки, Микола Наконечний, водій. Відповідальний, компетентний на своєму посту зав. виробництвом Анатолій Пінчук. Як кажуть, і швець, і жнець наш Стах Опанасюк — він керує і цехом з переробки проса, і столярним цехом. Знавці своєї справи головний інженер Михайло Садовнік, оператор ДКУ в млині Галина Герело. Добре зарекомендували себе молоді працівники Андрій Скоцький, Микола Довжук, інші наші працівники. З такими людьми приємно працювати. Це надійна наша опора. В колдоговорі передбачено виділення матеріальної допомоги при хворобі, винагороди з нагоди ювілейних дат.

— Залишається побажати вам, Любове Володимирівно, вашому такому дружному і працювтому колективу впевнено вести свій корабель обраним курсом у сьогоднішньому неспокоїному життєвому морі. Хай щастить!

— Дякую.

Розмову вів
Ростислав
ЖУРОМСЬКИЙ.